

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Rarancean Constantin Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 18.04.2019 – 01.07.2019;*
- 2. instanța de apel: 25.07.2019 – 18.12.2019;*
- 3. instanța de recurs: 26.02.2020 – 24.06.2020.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 01.07.2019, Rarancean Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului cu stabilirea termenului de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Rarancean Constantin la data de 23.03.2019, aproximativ la ora 09:00, aflându-se în gospodăria sa amplasată în s. Xxxxx, raionul Xxxxx, în procesul unui conflict inițiat cu concubina sa Gurina Galina, cu care locuia împreună, i-a aplicat ultimei, o lovitură cu un leaț în regiunea piciorului drept, în rezultat cauzându-i vătămări corporale sub formă de fractură deschisă a oaselor gambei drepte cu deplasarea fragmentelor, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201920D0056 din 26 martie 2019, se califică ca leziuni

corporale grave periculoase pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului mun.Bălți, Oxana Muntean, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Postolachi Vladimir să fie recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de 2 ani închisoare și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fiind acceptată cererea inculpatului în acest sens prin încheierea instanței din 17.06.2019.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rarancean Constantin să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Măsura preventivă aplicată inculpatului sub formă de obligarea de a nu părăsi țara de schimbat la arest, luându-l sub strajă din sala judecății.

În apel procurorul a invocat, că pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind prea blândă, într-u cât consideră că aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse non-privative este contradictorie prevederilor art. 61, 75 Cod penal. Instanța de fond contrar prevederilor art. 75 Cod penal, nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei, gravitatea faptei și anume că infracțiunea comisă de inculpatul Rarancean Constantin conform prevederilor art. 16 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor grave, instanța de fond nu a ținut cont de consecințele survenite și anume că în rezultatul acțiunilor criminale din partea lui Rarancean Constantin. Gurina Galina s-a ales cu leziuni corporale grave periculoase pentru viață, descrise în raportul de expertiză medico-legală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, cu indicii de calificare: „Violența în familie, acțiunea

intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și controlului personal asupra victimei și acțiuni violente, soldate cu vătămare gravă a integrității corporale”.

Astfel, instanța de apel a ținut să menționeze că, instanța de fond constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale a art. 61 și art. 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Rarancean Constantin pedeapsa în limitele sancțiunii legii art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptei comise de el, fiind totodată respectate și prevederile legale a art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat ca legală și întemeiată poziția instanței de fond în latura ce privește aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Rarancean Constantin.

Instanța de fond reeșind din gradul de pericol social sporit al faptei comise de inculpat, împrejurările și modalitatea de comiterea faptei infracționale, comiterea infracțiunii de către inculpate în stare de ebrietate, personalitatea inculpatului care este la prima abatere penală, recunoașterea faptei și căința sinceră a acestuia, justificat a conchis, că corectarea și educarea inculpatului Rarancean Constantin este posibilă fără izolarea acestuia de societate, însă cu stabilirea unui termen de probă la limita maximă prevăzută de lege.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului Rarancean Constantin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în spenitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- decizia instanței de apel privind menținerea soluției instanței de fond ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată și neproportională circumstanțelor stabilite pe cauză. Pe cauză lipsesc circumstanțe care ar permite instanțelor de judecată de a aplica în privința inculpatului prevederile normei date:

- însăși instanța de apel indică instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a rezultat din gradul de pericol social sporit al faptei comise de inculpat, împrejurările și

modalitatea de comitere a faptei infracționale, comiterea infracțiunii de către inculpat în stare de ebrietate, or, aceste circumstanțe stabilite din contra denotă necesitatea aplicării unei pedepse reale cu închisoarea;

- s-a stabilit cert că infracțiunea comisă de către inculpat conform prevederilor art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, instanțele de judecată nu au ținut cont de consecințele survenite și anume că în rezultatul acțiunilor criminale inculpatului, Gurina Galina s-a ales cu leziuni corporale grave periculoase pentru viață, dub formă de fractură deschisă a organelor gambei drepte cu deplasarea fragmentelor.

Astfel, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Rarancean C. nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că, procurorul nu argumentează asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat, ori din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat.

Referitor la motivul invocat de recurent care este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea

fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul recurentului precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatului Rarancean C., Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, care se pedepsește cu închisoare de la 6 la 12 ani, iar prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatului i-a fost numită pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis, care este în limitele normei penale.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Ținând cont de decizia instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Rarancean C., instanța a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celor culpabili, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a

argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal. Colegiul penal menționează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. din prezenta decizie, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Rarancean Constantin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **24 iulie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana